

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IV. Ascendit Christus in montem Calvariaë.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Hebr. 7.
26.

Ephes. 3.
18.

Crucem
multi
abhor-
rent.

ut esset veluti thronus, in quo sederet ille Advocatus apud Patrem, pro nobis interpellans, & postulans gemitibus inenarrabilibus. In Cruce conficienda impendit & suam industriam Iustitia, quam erexit tamquam aram, in qua ille Pontifex sanctus, innocens, segregatus à peccatoribus, & excelsior cælis factus, Patri se ipsum semel offerendo tamquam hostiam placabilem, Iustitiæ satisfeceret, usque ad novissimum quadrantem. In ea ergo comprehenditur latitudo, longitudo, & sublimitas, & profundum, latitudo Misericordiæ, longitudo Iustitiæ, sublimitas Potentiæ, profundum Sapientiæ. Hinc crux Christo semper fuit, cum remota esset, in desiderio, cum propinqua, in gaudio. O Crux, quæ Christo fuisti in desiderio, quanto Christianis es fastidio! De cruce cogitare, est horror; videre, timor; audire, pavor; portare, labor. Omne nostrum studium est, vitare crucem. Pedes sunt veloces ad effugiendam crucem: manus laborant, ut destruant crucem: aures obturantur, ne audiant de cruce: oculi avertuntur, ne videant crucem. Crux illa, quæ tibi imponitur, in ipso SS. Trinitatis concilio ab æterno tibi fuit decreta, tanquam singulare presidium salutis consequendæ, & tu illam vultu avertaris? manibus rejicis? animo abhorres? humeris excutis? O crux! tu mihi semper posthac eris in oculis, ut videam; in deliciis, ut possideam; quippe in cruce salus, quia in cruce Salvator.

§. IV.

Ascendit Christus in montem Calvarie.

DUcturus vos hodie ex humili in sublime, ex loco submisso ad excelsum, ex valle Ierusalem

Iymæ ad montem Calvaria, hoc est, ad montem Domini, ad locum sanctum; quia in Exodo scriptum lego: *Cavete ne ascendatis in montem, nec tangatis fines illius: omnis qui tetigerit montem, morte morietur.* Ideò ut securi sine periculo conscendamus cum Christo hunc montem, prius consulamus cœleste oraculum: *Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? Audite responsum: ne incurratis periculum: Innocens manibus, & mundo corde.* Duabus ad hunc montem conscenditur virtutibus: innocentia & munditia. Sed nolite timere: Nullus ab hoc monte arceatur, nec impius quidem; quia est mons pietatis: nec immundus; hic est enim, in quo exundat fons, de quo Zacharias: *In die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris, & menstruata.* Quare venite, & ascendamus in montem Domini.

Exod. 19.

12.

Ps. 23. 3.

Zach. 13.

1.

Isa. 2. 3.

Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, qui est Calvaria locus.

Tandem aliquando post variarum sacrarum profana Iudicum, coram quibus & accusatus, & condemnatus est, tribunalia, post multas, quas lustravit domos, Annæ, Caiphæ, Pilati, Herodis; post toties repetitas eundo & redeundo Ierosolymæ plateas; post tot viarum molestos anfractus & circuitus; post tot indefessa vota, & diuturnum moriendi desiderium, Christus, qui ante XXXIII. annos propter nos homines, & propter nostram salutem descenderat de cœlo, ascendit jam montem, ut inde ascendat ad crucem, ex cruce redeat ad Patrem: ut quanta cum ignominia pependerit in ligno crucis, tanta cum gloria sedeat ad dexteram Patris; atque ita, qui fuit novissimus in terris, sit primus in cœlis.

Ps. 23. 8.

Cum jam staret in excelsissimo illo montis vertice: Dominus fortis & potens, Dominus potens in praelio, & jam victorici manu teneret illud triumphale Crucis signum, sacra vexillum militiæ, magnæ trophæum gloriæ, cruentæ pignus victoriæ, hoc signo totum tremefecit avernum, totum stupefecit olympum. Tunc visus est quasi tuba exaltare vocem, signum efferre, bellicum canere. & ex quatuor terrarum regionibus milites ad sua castra evocare, ad prælia Domini fortiter prælianda; erectoque gloriosæ Crucis labaro altissima voce exclamare, quæ olim dixerat: Confidite, ego vici mundum. Ne dubita: vicisti, vicisti

Ioan. 16.

33.

Christe. Ubi tu in istud lignum fueris exaltatus, omnia ad te ipsum trahes. Venient confestim undique ex Oriente & Occidente, & Meridie, & Septentrione coronati Cæsares, paludati Reges, trabeati Principes, purpurati Proceres: advolabunt illic densi bellatorum cunei, Virginum, velut Amazonum manipuli, Doctorum turmæ, Confessorum centuriæ, omnium gentium populi; facturi sub tuæ Crucis vexillo stipendium, quod Judæis est scandalum. Sed dum in hoc monte altiùs figo pedem, dum hunc locum acerrima mentis acie contemplor, videor

Gen. 28.

17.

Mons-
Calva-
riæ estmons
terribi-
lis,

Exod. 19.

18.

audire vocem illam, quam olim perceperat Iacob: *Quàm terribilis est locus iste! non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.* Est locus terribilis morti, quia illa quæ est terribilium omnium terribilissimum, illic devicta est: terribilis Principi tenebrarum, quia ibi ligatus; terribilis peccato, quia ibi remissum; terribilis mundo, quia ibi confusus; terribilis Iudæis, quia densa tenebrarum caligine circumfusus est. De monte Sinai dictum est: *Eratque mons omnis terribilis; ideoque Deus mi-*

naba-

nabatur: *Omnis qui tetigerit montem, morte morietur.* *Exod. 19.*

At contra Electis non terribilis, sed amabilis est *12.*

locus iste: omnis qui tetigerit hunc montem, vita
vivet, & non morietur. Iam magnus ille ascen-
sor, qui *equum & ascensorem olim deiecit in mare,* *Exod. 15. 1*

montem ascenderat, & præ difficultate ardui in
montem ascensûs, perfusus undique sudore, ma-
didus lacrymis, cruentus sanguine, sexcentis cru-
ciatibus exhaustus. Sed hoc tibi sit, Christe, inter
tot pœnas pœnarum solatium; quia tristitia tua
breui verteretur in gaudium. Adhuc enim tres ho-
ræ, & Babylon illa magna subvertetur: adhuc
tres horæ, & limbus immenso gaudio exultabit,
dum inde victor captivam duces captivitatem.

Adhuc tres horæ, & mortem nostram moriendo
destrues, & delebis, *quod adversum nos erat chiro-*
graphum descreti; vinces Principem hujus mundi,
expoliabis Principatus & Potestates, palam triumphans *Coloss. 2.*
illos in temetipso. Adhuc tres horæ, & absterget *14.*

Pater tuus omnem lacrymam ab oculis tuis. &
mors ultrâ non erit. Adhuc tres horæ, & *consum-*
mabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de te. *Luc. 18.*

Denique adhuc tres horæ, & tandem, post tristi-
tiam usque ad mortem, post angustias usque ad
agoriam, post sudorem usque ad sanguinem,
post confusionem usque ad nuditatem, post inju-
rias usque ad alapas, post obedientiam usque ad
mortem, & mortem crucis, in cruce exultans di-
ces: *Consummatum est.* Et in manus Patris trades *Ioan. 19.*

spiritum tuum. Tunc convocabis *amicos tuos, &*
vicinos, dicens illis; Congratulamini mihi, quia inveni *39.*
opem meam, quæ perierat. Tunc gaudente cœlo,
Luc. 15. 6.
congratulantibus Angelis, applaudente Patre,
dices cum prodigi patre: *Manducemus & epulemur,*
quia hic frater meus, homo mortuus erat, & revixit;

perierat, & inventus est. Hæc omnia post tres horas consummabuntur in monte hoc. Sed quid ego Christum consolor? Non consolatoribus istis Christus eget. Unum est illi tormentum, debere tam citò mori, non posse graviora pati tormenta. Unum illi erit solatium, quod exoptat, maximum, si plures cum illo hunc montem conscendant. Cùm statuisset Deus Pentapolim sulphure & igne è cælo fluente funditùs delere, jussit per Angelum indè discedere Loth, ut eum, aliis pereuntibus, incolumem servaret. Sed quid præcepit Angelus Loth, ut declinaret mortem, servaret vitam? *In monte salvum te fac, ne & tu simul per eas.* In monte hoc salvum te fac, in quo Salvator operatus est salutem nostram. Si tumeas superbiâ, si lascivias luxuriâ, si torpeas acediâ, contabescas invidiâ, jaces in valle: ergò *in monte salvum te fac.* In monte Myrrhæ, in monte Calvariæ, qui Christi sanguine est imbutus, & morte ejus consecratus. In illo monte salvum te fac, in quo talus mundi mundum Patrî reconciliavit. *Hic habitabo, quoniam elegi eum.* Descendam ex montibus illis maledictis Gelboë, ex montibus superbiæ gloriæ, honore, super quos nec ros, nec pluvia divini Sanguinis cadit: ascendam crebris cogitationibus ad montem Domini, in quo expiravit gloriæ Dominus. Frustrâ alibi curro ut salvum me faciam. Unde enim possum sperare aliquid boni nisi à te, cui pro bonis tot mala retribuisti? Honorem nullum possum sperare, nisi à te, quem despexi: veram læticiam nullam sperare nisi à te, qui pro me tristis fuisti usque ad mortem: vitam frui non possum, nisi per te, cui vitam eripui. Ad te ergò redeo pœnitendo, qui à te fugi peccando. *In hoc monte salvabor, ubi salit fons, undè lavabor.*

In monte Calvariæ talus, Gen. 19. 17.

Pf. 131. 4.

bor. Una salus nobis, per te sperare salutem. Tu factus es mihi in salutem, qui dixisti: Salus tua ego sum.

Ps. 117.

28.

Ps. 34. 30.

CAPUT X.

Christus in monte Calvariæ.

§. I.

Exiit Vestibus.

Magnus ille Bellator, qui docet manus nostras ad prælium, & digitos nostros ad bellum; pro summa rei decretoriam pugnam pugnaturus, prostraturus aërias potestates, triumphaturus Luciferum, debellaturus mundum, & eieciturus foras Principem mundi, voluit omnia exuere quæ erant mundi, dum placuit nudum mori: confundens hoc modo prudentiam mundi stultitiâ, infringens fortia imbecillitate, obscurans gloriam ignominia, infamans opes nuditate, resuscitans mortuos sua morte. Exiit ergo suis vestimentis, ut nudus pugnet, sic pugnando vincat, vincendo triumphet, triumphando totam triumphantis Ecclesiæ regionem immenso gaudio perfundat. Mox ergo illi vestes detractæ, & una jam non cutis, quæ pridem flagellis cesserat, sed caro ipsa, quæ sanguinis concreti quasi glutino ad vestem adhæretcebat, evelli frustatim, & sanguinis rivuli manare cœperunt. Ita Christus toto corpore nudus expositus undique frigido aëri, perfusus stillante cruore, laceratus vulneribus, fatigatus laboribus, oppletus doloribus, circumseptus tortoribus, verè nunc non homo, sed

ver-

Ps. 143. 1.